

A Fővárosi Ítéltábla a Bogsch és Társai Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Bogsch Attila ügyvéd) és a Danubia Szabadalmi és Védjegy Iroda Kft. (...., ügyintéző: Erdély Péter szabadalmi ügyvivő) által képviselt, felperes neve (....) kérelmezőnek - a Rónaszéki Tibor szabadalmi ügyvivő (....) által képviselt, alperes neve. (....) ellenérdekű fél ellen - a Magyar Szabadalmi Hivatal formatervezési mintaoltalom megsemmisítési kérelmet elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2008. december 3. napján kelt, 1.Pk.22.225/2008/3. számú végzése ellen a kérelmező részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg az ellenérdekű félnek 15 nap alatt 6.000 (Hatezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság - megismételt eljárásban - végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal formatervezési mintaoltalom megsemmisítése iránti kérelmet elutasító számú határozata ellen előterjesztett megváltoztatási kérelmet és a kérelmezőt az ellenérdekű fél javára 554.000 Ft eljárási költség megfizetésére kötelezte.

Indokolásában megállapította, hogy az ellenérdekű fél a jogosultja az ...elsőbbségű, ...lajstromszámú „Szennyvízátemelő akna” megnevezésű formatervezési mintaoltalomnak. Részletesen leírta, hogy a minta egy olyan felül nyitott szennyvízátemelő aknára vonatkozik, amely a kör alakú alaplemez felé növekvő keresztmetszetű hengeres testből és arra illeszkedő, lapos, kör alakú, peremmel és merevítővel ellátott tetőből áll. Az akna - melynek magassága mintegy kétszerese az alsó átmérőnek - nagyobb átmérőjű alsó részében belül egy kúpos rész van kialakítva, a palást középrészén, egymással szemben két lyuk, felső részén kívül és belül egy-egy fül látható.

A kérelmező 2002. február 6-án előterjesztett kérelmében az ipari minták oltalmáról szóló 1978. évi XXVIII. törvényerejű rendelet (Tvr.) 1. § (3) bekezdésére és (4) bekezdésének b) pontjára alapítottnak a mintaoltalom megsemmisítését kérte, mert az nem új és formai kialakítása kizárólag a termék műszaki megoldásának

következménye. Álláspontjának alátámasztására 2003. szeptember 11. és 18. napján a ...élelmiszer áruház mellett, illetve ...csongrádi ingatlanán telepített szennyvízátemelő aknák kiásásakor felvett közjegyzői ténymegállapító jegyzőkönyveket, szállítóleveleket, megrendeléseket, számlamásolatokat és egyéb okiratokat csatolt. Újdonságrontóként kérte figyelembe venni az ...bejelentési elsőbbségű ...lajstromszámú magyar szabadalmi leírást, valamint hivatkozott a elsőbbségi iratra és a ...magyar szabadalom leírására is.

Az elsőfokú bíróság egyetértett a Hivatalnak a megsemmisítési kérelmet elutasító döntésével, mert a felkínált bizonyítékok alapján, a kérelmező által hivatkozott okokból nem látott alapot a tárgyi ipari minta oltalmának megsemmisítésére.

Tévesnek tartotta a kérelmezőnek azt a kifogását, miszerint a Hivatal nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének. Részletesen kifejtette, hogy az adott esetben - amint azt a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.26.304/2007/13. számú hatályon kívül helyező végzése is tartalmazta - nem volt helye a hivatalból történő bizonyításnak. Helyesnek tartotta a Hivatal eljárását, amikor a felkínált bizonyítékokat nem egymástól függetlenül, hanem összességében vizsgálta és együttesen értékelte.

A minta Tvr. 1. § (2) bekezdése szerinti újdonságával kapcsolatos hivatali álláspontot osztotta, miszerint nem volt megállapítható, hogy a minta elsőbbségi időpontját megelőzően olyan mértékben jutott nyilvánosságra, hogy azt bárki előállíthatta, de döntésének részben eltérő indokolást adott.

Az elsőfokú bíróság végzése részletezte a feltárt bizonyítás anyagát, és hangsúlyozta, hogy a közjegyzői ténymegállapító jegyzőkönyvek, mint közokiratok hitelt érdemlő módon dokumentálták az aknák kiásását, lefényképezését és a szemlén résztvevő személyek nyilatkozatait. Arra a következtetésre jutott, hogy a részleges kiásás ellenére is mérhetőek voltak az aknapalást alakjának meghatározásához szükséges adatok és tényként fogadható el - ellenbizonyítás hiányában - az is, hogy a kiásott aknák a jegyzőkönyvekben leírt méretekkel rendelkeztek, továbbá az oldalsalást alakja azonos volt a tárgyi minta egyik formai jellemzőjével az alaplemez felé növekvő átmérőjű, csonka kúpos kialakítással, amelyekhez képest az eltérést jelentő furatok, lakatszemek elhanyagolható formaalkotó erővel bírtak. Így megállapíthatónak látta, hogy a szemlén feltárt aknák mindegyike beletartozott a tárgyi formatervezési minta oltalmi körébe.

Oszthatónak találta azonban az ellenérdekű félnek azt az ellenvetését, hogy a helyszíni szemlén készült jegyzőkönyvek kizárólag az aknák az elsőbbség napját követő kiásását dokumentálták, azt azonban nem bizonyították, hogy azok mikor kerülhettek a földre. Emiatt vizsgálta és értékelte azokat az egyéb bizonyítékokat - megrendelést, szállítási szerződést, termékismertetőt - is, amelyekkel a kérelmező az aknák gyártását, szállítását, telepítési körülményeit, időpontját kívánta igazolni, mindezek alapján a Hivatal következtetését helyesnek találta, miszerint ezek a

bizonyítékok, ellentmondásaik folytán, nem támasztották alá, hogy a kiásott aknák 1998. február 10-ét megelőzően jutottak nyilvánosságra.

Mindezek mellett rámutatott arra is, miszerint amennyiben elfogadható lenne is, hogy a két aknát az elsőbbség napját megelőzően gyártották, önmagában nem támasztja alá a nyilvánosságra jutás olyan fokát, amely a minta újdonságát leronthatná. A két elszigetelt, feltehetően egyedi megrendelésen, illetve egyéni igényen alapuló eset - a megismerő személyek száma, a földbeásásig rendelkezésre álló kevés idő miatt - nem biztosíthatta volna a nyilvánosságra jutásnak a megsemmisítési ok alkalmazhatóságához szükséges szintjét.

Nem látta megsemmisíthetőnek a mintát a Tvr. 1. § (4) bekezdés b) pontja alapján sem, miszerint a minta nem részesülhet oltalomban, ha kizárólag a termék műszaki megoldásának vagy rendeltetésének a következménye.

A Hivatal döntését e körben is helyesnek tartotta, indokolását azonban kiegészítette, mivel hiányolta azoknak a műszaki megoldásoknak, vagy funkcióknak a számbavételét, amelyekből a kérelmező szerint a forma következik. Az indokolásbeli hiányosság azonban nem érintette az ügy érdemét, mert a kérelmező csak előadásokat tett a műanyag aknatestek gyártástechnológiai sajátosságára, az előnyösen forgástest alakra vonatkozóan, adott a holtterek elkerülésére alkalmas hidrodinamikai érvelést is, valamint foglalkozott a felúszás kérdésével is, anélkül, hogy mindezeket bizonyította volna.

Súlytalannak tartotta a kérelmezőnek az alkotói szabadság körében kifejtett okfejtését, mert ez csak azt követően vizsgálható, ha bizonyított az az alapvető forma, amely a vizsgálandó funkcióból vagy műszaki megoldásból származik. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság csak utalt az ellenérdekű fél e körben kifejtett védekezésének elvi hibáira, kifejtve, hogy az adott funkció megvalósításához más forma - az adott esetben szélesebb alaplemez - alkalmazásával is el lehet jutni.

Mindezekre tekintettel, az indokolásbeli módosítások mellett érdemben helyes hivatali határozat megváltoztatására nem látott alapot az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú végzés ellen a kérelmező terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatását és a megváltoztatási kérelemnek helytadást kérve.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, egyes bizonyítási eszközöket, így...és ...tanúvallomását teljes mértékben relativizálta, ezért a bizonyítékok egyoldalú, téves értékelése a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközik. Előadta, hogy ... tanú a közjegyző előtt kijelentette, hogy az aknát ő rendelte és telepítette, és hogy a kiásott akna azonos a telepítéssel, sem az akna, sem a szivattyú nem volt azóta cserélve. ... tanú állította, hogy az aknát cége, a kérelmező megrendelésére készítette. Az elsőfokú bíróság nem értékelte és nem vette figyelembe a közjegyző által hitelesített, kézzel vezetett, a tanúvallomásokkal összhangban álló nyilvántartást, számla és szállítólevél adatait sem.

Kifogásolta azt is, hogy az indokolás azt feltételezte, mintha a nyilvánosságra jutásnak több fokozata lenne. „A szabadalmi ügyintézés módszertani útmutatója” elnevezésű hivatali kiadványból idézte az újdonság, illetőleg a technika állása fogalmát, továbbá hangsúlyozta, hogy az útmutató szerint akár egyetlen szerkezet eladása, bemutatása elegendő ahhoz, hogy a megoldás a technika állása részének számítsa. Ugyanezt az alapelvet a Tvr. 15.§-a szerint irányadó a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló korábban hatályos 1969. évi II. törvény (rSzt.) rendelkezései és az Iparjogvédelmi Kézikönyv is tartalmazza.

Változatlanul hivatkozott a számú közzétételi iratra, annak igazolására, hogy nem az ellenérdekű féltől származik az a formaalkotó gondolat, hogy a forgástest kúpos kialakítású legyen.

Az ellenérdekű fél az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a döntéshez szükséges mértékben feltárta és a bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a kérelmező megsemmisítés iránti kérelme nem megalapozott. A másodfokú bíróság a döntés indokaival is teljes mértékben egyetértett, ezért kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

A kérelmező megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság egyes bizonyítási eszközöket, különösen ...és ...tanúvallomásait teljes mértékben relativizálta, továbbá indokolatlanul hagyta figyelmen kívül a kérelmező által megjelölt egyéb bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság a közjegyzői ténymegállapító jegyzőkönyveket hitelt érdemlő dokumentumnak értékelte, mind az aknák kiadását, lefényképezését, mind a szemlén résztvevő személyek nyilatkozatainak megtörténtét illetően. A megjelölt személyek nyilatkozatát az egyéb, részletesen megindokolt okból ellentmondásosnak tekintett okiratok tükrében nem látta jelentőséggel bírónak. A bizonyítékok mérlegelése alapján levont következtetése nem volt iratellenes, vagy okszerűtlen.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 206. § (1) bekezdését, mivel a bizonyítás anyagát egybevetve, összességében értékelte és meggyőződése szerint bírálta el, amelynek eredményeként helytálló következtetésre jutott.

A fellebbezés alaptalanul kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság felfogása szerint a nyilvánosságra jutásnak több fokozata van, amelyek közül egyesek újdonságrontóak, míg mások nem.

A Tvr. 1. § (2) bekezdése szerint új a minta, ha nem jutott olyan mértékben nyilvánosságra, hogy azt bárki előállíthatta. Az elsőfokú bíróság az idézett jogszabálynak megfelelően értékelte a nyilvánosságra jutás mértékét és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy e két elszigetelt eset nem adott volna alapot a nyilvánosság szükséges szintjének a megállapításához. Mindezt azonban csak feltételezésként jegyezte meg, hiszen a döntésének alapját - a hivatali állásponttal egyezően - az képezte, hogy nem nyert bizonyítást, miszerint a kiásott aknákat az elsőbbség napja előtt gyártották.

Nem osztotta a másodfokú bíróság azt a fellebbezési érvelést sem, amely a szabadalmi illetve mintaoltalmi ügyekben használt újdonság fogalmat egyenrangúnak, illetve azonos tartalmúnak ítéli. Egyetért a Hivatal által kifejtettekkel, miszerint az rSzt. és a Tvr. hasonló meghatározásából nem következik, hogy az újdonság megítélésekor mindkét oltalmi forma esetében azonos szempontokat kellene figyelembe venni.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését - a Tvr. 17. § (1) bekezdése alapján irányadó Pp. 253. § (2) bekezdése szerint - helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező kérelmező másodfokú eljárási költség viselésére köteles {Tvr. 17. §, Pp. 239. §, 78. § (1) bekezdés}. Az ellenérdekű fél jogi képviselőjének díját a Fővárosi Ítéltábla a 24/2004. (VI. 30.) IM. rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint állapította meg, a 4/A. § alapján áfával növelt összegben. Nem volt jogszabályi lehetőség a szabadalmi ügyvivő által igényelt másodfokú eljárási költség megítélésére, mert az ellenérdekű fél e vonatkozásban megbízási szerződést nem csatolt.

Budapest, 2009. május 14.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző